

Inledning.

På 1870-och början av 1880-talet hade kärnan i Kiviks tre lekplats en liten öppen plats i n.v. delen av fickläget. Närmaste tiden förut hade de haft sina lekare i "Timmergårdens" (Timmergårdens), som fått namnet därav att handlanden hade sitt timmerupplag där. Ännu längre tillbaka hade lekplatsen varit på "Stålbäckarna" (Stålbäckarna) söder om fickläget. 1870-talets lekplats hade ungefär 50 meters sidor och kantades på två sidor intill varandra av stengårdar, medan vid de två andra lågo hus. Vågen (gatan) gick tvärs över mellan tvänne hörn av platsen, som tillhörde en av de intill liggande husen. Detta

*) Municipalsamhället skriv endast på denna sida! sedan 1890.

ägdes av en sjökapten Hökan Mattsson. Plansen kallades därför i folkmun "Högen Mass höje" - ett namn, som för den tidens kivitesbarn ännu väcker många glada minnen. Här var lekplatser för hela lägets barn, och här samlades mot skymningen sedan skolan slutat alla 5-15 åringar - c:a 150 barn. Olika årstider hade sina särskilda lekar. Barnen lekte boll, boustä, rullade kulor (skyttebollar), "perksulla" (mera sällan och av större pojkar), vanna gåse, eutlekken, "gimme" (gimme) m.m., alla de uppräknade och med mer eller mindre begränsat antal deltagare. Dessa lekar kunde ju förkomma inom anmärkningsvärd i läget. Men den lilla ^{mängden} alla kunde vara med i, och till vilken de samlades här var ringdanser (hållna i ring). Barnen hölls varandra i hand, bildande en enda

~~en~~ stor ring och sjunga dessa danslekar,
som här upptäckades av en, som själv var
med och höll i ringen, och sjöng i denna kör,
vilken kunde höras öfver hela läget och på gata
ett par timmar alla kvällen den tid mestan
varade och nedbörd ej hindrade.

Sjökapten Håkan Mattsson blev spår-
lös korta tid med fartyg och besättning i en storm
på Nordrjön hösten 1882, och då kunde naturl-
igtvis inte detta stödj och öfver fartyget utaför
sorgehuset, varför barnen fingo draga bort på
Grönningen, som om läget, med sina lekar.
Här höll barnen sedan till på länge dessa
danslekar förtjunga eller till omkring sekel-
skiftet.

~~dans eller~~
dessa gamla (sång)lekar, som här

upptäcknads merstads ut eget minne men även
med någon liten tillhjälps av forna lekstäm-
nater, voro ungefär de samma som förekommo
på andra platser i Skåne. Jämför N. Liljas
Julboken (1:a uppl. 1865, 2:a 1876). Variationer
förefinnas dock såsom framgår av en jämfö-
relse. Egentligen var det de gamla julle-
karna, som flyttat ut under ber himmel,
då de voro komna ut bruk inomhus. Tiden
hadt ändrat fysionomi även i detta stycke.

En ess av minnen av de i äldre tid
förekommande sånglekarna hade mig för-
kunnat. Så fick jag för en tiotal år sedan
av en gammal gammal kvinna en dylsk, som
sjungs i hennes ungdom, men som ej var känd
av min generation. Den lydde så:

3225

Spelman, spelman spela på strängen

Lite nu och lite då.

Skä' detta vara länge

Så vill ju' gå.

Men nya kommo också till. Som sådana minnes
 jag särskilt "Så rosa vi till oss", som kom på överskriften,
 från hovoriets speciella trakter, "Om alla de vore sigla-
 da som ja", vilken var inspirerad av amerikafiebern, samt
 "Slapp minn Amerika" och "En jägare gick att jaga". Fjölva
 sånt för dessa båda sistnämnda var också ny.

Om törde det kunna vara på tiden att dessa
 min ungdoms sångböcker, uppteckningar, översättningar
 åt framtidens ungdom - ett minne om, hur man
 här kunde roa sig för på en enkelt vis och därjämte
 en erinran om, hur roligt vi hade den tiden.

Lund i maj 1931

O. Cappelin

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

5

1.

Slapp Maja-Lisa, detta går i fläng,
Get du mej en kyss, så får du sju igen.
Kysser du mej, så klappas ja' dej.
Sviter du mej, så dö'r ja'.

Med denna började man van-
ligen danslekarra. Beskrivning:
En (eller flera) inne i ringen, bjöd(o)
upp genast, tog(o) i händerna och
svängde runt, tills sången var
slut, så den (eller de) uppbjudne
stannade kvar inne i ringen och
bjöd(o) upp, när sången ärogo och
omedelbart togs upp.

6

3225

E

2.

Nu e de jul igen.
Å nu e de jul igen,
Å julen varar jämt te påska.
Men de va inte sant.
Men de va inte sant.
För det smulnan kommer fastan.

drucas som föregående.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

Skänne

Allas

Fr. Melby och Vitaby (Kirik) 3.

3225

1775 O. Cappelen

född 1868
i Kirik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Öppn ä' koppa, stå ej ä' dra dej,

När du blir gammal, vill ingen ha dej.

Litta i en vrå, det kan du väl få,

Men mitt unga hjärta får du ej ända;

Som nr 1.

4. E

Kom flicka lilla vals med mej,

vals med mej, vals med mej.

Mitt uti dansen söker ja' dej,

söker ja' dej, söker ja' dej.

Som nr 1.

Skane
alles

Skane
a. Skallby & Vitaby (Kirik)

181925
30

5.

3225

14820 O. Cappelin
Född 1868
i Kirik

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Inte tror du, att ja ämnas fria,

Fatt ja' fjekkar så för dej.

Nej inte tror du ett.

Nej mina vägar gå till andra lags.

För när i världen, som ja' tycker om...;

När de 2 första raderna sjöngos,
gick den, som var inne i ringen, och
pekade vid "så för dej" på en av dem,
som höll i ringen. När så fortsätt-
ningen började, tog han en annan
in i ringen och svängde om med
den, till de två sista raderna var
omvända. Den utpekade gick sin
in i ringen.

3225

6.

Vi går du här i ringen å tittas uppå mej?
Så räcker ja' dig handen, som valsa me mej?
Dala uti dala skog,
dala uti dala skog,
ja, dala i skog...

Bjoda upp id
Så räcker ja'

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Inte sörjer ja' för ja' ska flytta,
Tralalallala, tralalallala.

Det här finns flickor (gossar), som ja' ska kyssa.
Tralalallala.

Somna e för stora, somna e för små.

Somna e för rika, dem kan ja' ej få.

Tralalalla, tralalalla, tralalallalalla.

Som nr 1.

Ör gingo en herrskap: Skogen, tralallela, tralallela,
De blevo så vata om foten, tralallelallela.

De fria för tusen riksdaler, tralallela, tralallela,
Så ägde de knappast en daler, tralallelallela.

Den krogen ja' dig skänker, tralallela, tralallela,
En annan ja' på tärker, tralallelallela.

Ja' e så hjärtans nöjd i gla',

För när ja' friar, så får ja' ja. . .

En gosse och en flicka arm i arm inne i
ringen, vardera med en näsduk i han-
den och vid "den krogen" lade båda
näsduken på en par andras armar,
gossen en flickans och flickan en gosses
arm. Vid "ja' e så" bjöds de upp var
sin annan och svängde om med.
De som fått "krogen" (näsduken) gingo
sen in i ringen.

Slår brinner en eld, han brinner så klar,
han brinner i tusende kranser.

Amide ja' den glædjen ja'

så med min kæreste (kæraste) dame. —

Ja, værd dig om, ta' mej i famn

och lät oss dansa mera. ;;

ja' har så gjort, ja' har så gjort

ja' vil ej från dig fara,

« Loka mej en bättre vän,

ja, bättre än du kan vara. ;;

Þjóds upp genuet och svängdes om,
men vid "ja, værd dig" så sløppte
de varandra, vændte sig om och
tog sedan i hand igen och svængde
om.

Gossen som på berget stod
 I det strida regnet.

Han fick se en flicka stån[?]

På den gröna ången:

Ången grön, flickan stån[?],

Gossen full av falskhet. :::

Här så dansar myrsoran
 Med sin lilla tärna.

Låt det gå i flygans fläng.

Flickan följer gärna. (full av järn!).

Ången grön, flickan stån[?],

Gossen full av falskhet. :::

Ärova gosse och flicka kyttes och som
 vaulist. Bjöds upp vid 3de raden, och
 användes varit vid 4de och 5te. Om.
 kytte för varje vers.

SKene

Albo

90 Mellby & Vitaby (Kvint)

1884 - 1930

3225

12. Nytt O. Cappelen

Född 1868 i Kvint

Ja han min dyra full av fjär, full av fjär,
 För du ja' har du' hjärtligt kär, hjärtligt kär
 Å vem ska' vila uppå du, uppå du,
 Det ska' du ode ja' min vän, lilla vän.

I ringen en gosse och en flicka
 spetsrande arm i arm ^{(och med en}
 värdensk vardera i handen. Vid
 "Vem ska" ledde värdskarna
 på marken framför en flicka och en
 gosse, som hölls i ringen. Dessa
 släppte ringen, lade sig på knä var
 för sin motpart och så bebjöds
 de varandra på attarna. Till sin-
 gen var slut, så de reste sig upp,
 och de i ljunden började vändningen
 ännu i ringen.

Skane
alles
La. Mellby
92/30

3225
O. Cappelin

10. Ktaly (Kint) Född 1868 i Kivik

Tu äug stöd en gammal lada,
Tjong (el. Tjong) fallerallera.

Runt omkring dansa sju å sjutti par.

Fingra älskas ja' mer än den ja' kas.

(Kenne)
Honon älskas ja' ävex alla.

Det ska' du få se, att ja' ska' hålla.

Son ar 1.

3225

13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

Och gossarna (flickorna), som i ringen gå,

de tänka som så,

En fästning (fästman) få.

Låt vill du bli en kärstän (kärsten) min,

Låt ljuder ja' dig uti vatten in (vatten ring)

Vil sitta sedan ljuds upp,
varfles, under melodien trallades,
parat samade vals.

S. Käse

Albo

S. Käse
1920-1920

Ola Cappelen
född 1868 i Trondheim

3225

14

Handskarna du gav mej,
de gick inte på mej.
Vill du inte ha mej,
Kan du låta va mej.
Säg, säg, om du vill ha mej.
Får du mej, så står du sej,
Så står du sej, så står du sej.

Tom nr 1.

Skänke
Albin
S. M. - Västaby
1860 - 1900

3225

15.

Cappraken
Kivik
f. 1868

Och jungfrun hon går i ringen med röda gullband.

Den knyter hon om sin käraste arm.

Stek kärn min lilla flicka knyter inte på hårdt,

ja' ämnar ej att keppas långt bort.:::

Så hastigt den lilla flickan i skogen försvann.

De skåto efter henne med fänton gevär.

Nu har ja' blivit gifta, nu har ja' fått man,
den vackraste gossen i hela vårt land.

Den som är i ringen knyter
en rödband om en annans arm,
tager sedan en annan ad
svänga om ned, varefter den
med bindlen fortsätter nästa
gång. Ordre jungfru och flicka
utnyttas när gosse.

Skåne
Allt

Från Mellby och Utby

1870 som kom från faders hus i Sverige

3225

o Cappella

16. 1868
i Kivik

Och för oss båda i dansen ::

Den ene givet ja' en korg,

Den andre fört ja' uti min korg,

För här e glädje å ingen sorg,

Och här ska bröllopet stånda.

En gone inne i ringen, väljer ut två,
som hålla i ringen, vand. istill var-
andra, och de tre hålla i hand och
svänga runt till "Den ene givet",
Då en släppes och de två andra
svänga runt. Den som fått "korgen",
stannas inne och bindes upp
meda gung.

Skane
Albo

o. Vitaly (Punk) 17.

1920
Hoga berg och djupa dalar,
(Se) här e vännen, som mig behagar.

Hej vagn, min lilla hjärtsvagn,

Vi ska' dansa tills solen rinner upp.

Hej vagn, min skona,

Vi ska' dansa i det gröna. ::

Vi ska' dansa över berg o' bäcka,

Glita upp både skor o' klacka.

Hej vagn etc.

Nu ha vi dansat uti det gröna,

Så rör på fötterna o' låt det öna.

Hej vagn, min lilla hjärtsvagn,

Vi ska' dansa, tills solen rinner upp.

Hej vagn, min skona,

Nu ha vi dansat i det gröna.

3225

O. Cappelen

~~1868~~ 1868

i Kirvik

17. Forts.

3225

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

Lita vreden var nog ej ursprung-
lig här. Den slutade med 2:a vreden,
som så sjöngs så:

Nu ha vi dansat kring berg o' backa,
Slitet opp både skor o' klacka,
Hej kapp, min lilla hjärtekapp,
Vi ska dansa, till solen rinner opp.
Hej kapp min slöva,
Nu ha vi dansat i det gröna.

Björns opp i 2:a vreden.

3225

18.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

Och gossarna (flickorna) gå i ringen,

Spatsera sina jämna steg

Nu såsa sig en flicka (gosse),

Lou kan behåga sej.

Talattala, tealattala,

Nu såsa sej en flicka (gosse),

Lou kan behåga sej.

Two ^{three} gossar (flickor) gå i ringen
och id "Nu såsa sej" bjuda de
upm var sin flicka (gosse) och
spränga runt med.

Skänk

Albo

Willy o. Vtaly (Kvinn)

3225

ms o Cappelin
öbrättat 15
E.H.

19.

Lyster myrserven dansa med sin vän,
Roror ä violer,
Rosorna suno belaud liljorna stä,
Hjertungen lilla, mej ska' du gå.
Roror ä violer.

Rjords upp genart och vid "Rosorna
sun" svingades runt.

20.

Anders Pärsons stua
Stod i ljusan lua,
Alla ljusen brinna opp san.
Hej voffe san
I galopp san,
Fute giftes ja' mej an så brätte san.

Som nr. 1.

Skane
etc.

3225

Oppskrift

21.

Glad dig du spanning,
I morron får du äta gröt,
wappa den i honing,
Så bliver den så søt.
Tjalallala, tjalallala
sappa den i honing,
Så bliver den så søt.

Som nr 1.

3225

L2.

E 73

Hej Tomtegölbe, slän i glaset
Så låt oss lustiga vara. ::

För här e du, ä' här e ja,
Så här e värmen, som ja' ska ha.

Hej Tomtegölbe, slän i glaset,
Så låt oss lustiga vara.

Tom nr 1.

23.

Det gläder mig av hjärtans grund,
Att fevsten på skeddare väja en fjund
Med sax ä' var ä' uol ä' trä
Ä' springen avanspa'.

Tom nr 1.

Ark se vilken flicka, där går i en ring,
 Vad blickar hon kastar på gossarna kring,
 Vad blickar hon kastar,
 Du dem kastar,
 Giver dem handen och flyr som en vind,
 I valsen så nästa,
 I svinget så lätt,
 I svinget som en nordlig vind.
 Hon äroga var grön,
 Den flickan var skön,
 Kom valsa med mej,
 Ja tycker om dej.

Björks upp vid "Giver den" och
 dansades vals.

3225

25. M. E 92

Utav alla, som stå i ringen,
ja' väljes dig eller också ingen,
Förtä ja' finner, att det är omöjligt
Att leva lyckelig förutan dig.

* Tralalledalla, tralalleda.
Förtä ja' finner, att det är omöjligt
Att leva lyckelig förutan dig.

Rejols upp vid 2:a raden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28

Skåne

3225 ~~pp~~ O Capelin

Albo
S. Kjellberg, Västaby (Kåre)
1927/30

26.

~~1868~~ f. 1868 - Kirke

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

Lå oss vi tju sloa

Lå lusteli så glesli,

Där vilja vi oss roa

Lå lusteli

I bland de rika bönder

och stora adelmän, tralå.

Behagas jungfrun (herren) dansa,

Lå bjunder jä.

Bjöd upp gueser.

Drumma danslets tinn tinn

Kirke såvris från på 1880 talat,

sedan lekplatsen flyttats till

Grönningen.

Om alla de voro så glada som ja,
 Så skulle vi resa till Amerika.
 Ja, hurra för pappa och hurra för mor
 Å hurra för vännen ja hade i fjor.

På en klokkan äta, då ställes till bal
 Å balen ska ständas: (ett namn) sal.
 Så då ska vi lägga en Tolv skidnings staut,
 Å sedan på balen så går det galant.

Dansades val av parst
 inne i ringen.

Skane
Albo

3225

nyd. O. Cappon

So. Nelly, Vätaly (Kärls) 28.

1868

Föll

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

Skära skära havre, som ska' haorna binda,
dei ska' alla kärestaan (kärestaan) min, var ska' ja' henne

(konom) frömma.

ja' sig henne (konom) i gäs aje i dei klara minasten.

Hon (han) lofte hon (han) skulle komma
med stor fröjd och frömma.

När var tar sin,

Lä tar ja' min,

Lä får den sitta inga. (så blir den sitta utan)

Udda antal. En imme ringen.
vid "När var tar" skunda alla skappa
oj en pare ad svänge och med.
Udda skall de vara kvide ta' sig
en. den som blir utan gäs in i
ringen.

3225

29.

E 48

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

Nu vilja vi begynna en domaredans,
 Men domarn e inte hemma,
 Å alla de, som i dansen gå,
 Deres hjärtan månde brinna.
 Alla säga de: nå nå nå,
 Alla säga de: på på på,
 Har du drömt om din käraste (käraste); nå,
 Så ska' du mest mig se.

La vāva i vattmal (vadmal).

La pla i tinsammen.

La vāva vattmal,

La pla tinsammen,

La lita skatet gā rāu...

La vāva i tudor (auter).

La spalta i tudor (tutor).

La vāva tudor,

La spalta tudor,

La lita skattapota gā...

Upprättningen i två ^{skedar i boken} rader mat var-
andra, som gā fram och tillbaka under
jörsta versen sjunger. Vid andra ver-
sen lyfta par var var annans up
och de mätande gā under dem. Culy-
tas.

Upprättas O. Cappelen

per. as samma
född 1868 i Kivik

Skriv endast på denna sida!

S/kare

plis

S. Kellby och Vitaby

Uppr. no 1926-1930

31. E 62.

Jäntä ä jä'; äntä upp^o laudavägen, ä jä
 jäntä ä jä'; äntä upp^o laudavägen.

Där näste hon mej en morron på kles,
 Ä sedan hon stes på himmeles på ras,
 Ä vacker som en bjuran dages hon var.
 Mitt hjärta, vart tog de vägen?

Jäntä ä jä'; äntä upp^o missommarvaka, ä jä
 jäntä ä jä'; äntä upp^o missommarvaka,
 Där räddes vi med fräsande gröjd,
 Ä allri hos ja hänt mi på glä ä förnöjd.
 Ja kärta mina ben: himmeles höjd.
 Ä happy ävar alla tåken.

Forts.

jänta ä ja' :: änti uti gröna lundra, ä ja'
 jänta ä ja' :: änti uti gröna lundra.

Där tog ja mej en kys på rosende röd,
 ja talle om för henne hela minn äid
 Ä frågte, om hon ville dela mitt bröd,
 Ä hon svarde ja på stundera.

jänta ä ja' :: änti i Rausätters kyrka, ä ja'
 jänta ä ja' :: änti i Rausätters kyrka.

Där stodo vi nu vid altaret juet,
 Ä lovade tro i nöd i luet,
 Ä änti intin kivet sistaste juet,
 Lå troget varandra dyrka.

Vanligtvis sjöngs endast första
 versen, men äro de andra före-
 kommo. Bjöds upp genast och
 byttes för varje vers.

32. 3225

E 35.

Tjuvra, tjuvra ska' du heta,
For' du skal min lilla vän.
Men ja' har den glada trosten,
Ska' ja' får en annu' igen.
Tvor ja', tralalla, tvor ja', tralalla, tvor ja' visse.

ja' har fått den stora sorgen,
ja' har visse min lilla vän.
Men ja' har den enda trosten,
Ska' ja' får min vän igen.
Tvor ja' etc.

du kan tro, ja' har blivit giftes.
du kan tro, ja' har fått ena,
du kan tro, han heter Pettes.

Skriv endast på denna sida!

Forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

ms. O. Lagerberg
förel 1868 i Stockholm

Blanc
Krus
S. J. Mellin och V. Ståhl (Knick)
1778 1920/20

Du kan tro, kan samma kan.

Fror ja' etc.

Gifta mej e' ja' bekymmer,

Det byr ja' mej inte om.

Bättre är att tjena bynner (bönder)

Ä' ja' roa sej en gång.

Fror ja' etc.

Vad ska du ja' baten göra?

Lom sej ingen flicka här!

Han ska sej en tuddi flicka

Ä' ja' råka en cigar.

Fror ja' etc.

3225

En senare tidsått (1890-talet):

När ja' ante till Landshövda,
Pappa ja' min parasol,
den had' kortat sju riksdaler
i den ra' ändres ny.

Tror ja', tralalla, tror ja', tralallala, tror ja' visse

uppställning i ring med stolta
stämde jas och utde ~~inse~~
singa som tog en annan och
ledde till sin plats, varfäst
den nya udden tog sig en
annan ja' samma vis.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

38

OK
albo
1920-1920

3225

O. C. C. C.
Förel. 1868 -

33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39

Skynnda ja, skynnda ja,
Vi ha långa vägar gå...
Slapp min Annika, slapp min Annika,
Slapp min lilla Annika...

Ja kunnar ej för mamma,
Om ja tja lilla vännen gå,
För hon har gjort det bästa
I sin ungdoms år,
Slapp min Annika etc.

Å frösten han predikar
Om dyvelskapet i fylleri.
Han är oss alla lika,
Han tar en sup som vi.

Hopp min Annika, Hopp min Annika,
Hopp min lilla Annika . . .

40

Uppställning par efter par i ring,
Arm i arm spåderade de så snart.
Vid hopp min Annika ["] ~~stannade~~
de och den ~~inre~~ gärdade vände sig
med den ~~yttre~~ gärdade mörmar
öfr. och de figurerade med var-
andra samt känd togo varandra
i famnen och svängde runt.
Därefter började med nytt vers
de nya paron spåderade runt.

Skänk
alles tid
Sa. Mellby

Vitaby, Kivik
1878-1920

94. 3225
Född 1868 i Kivik
Ola Capricorn

En jägare gick en jagga
med sabel och gevär i hand
Stu skjuta unga duvor,
Som han så sållesan fann.

* Tralallala, tralallala...
Stu skjuta unga duvor,
Som han så sållesan fann.

En blöste han i sin pipa
A: stral kom där en duva fram,
Det var en vacker fjäder,
Och tog han i sin famn.

* Tralallala, tralallala...
Det var en vacker fjäder,
Och tog han i sin famn.

Som föregående (nr 93)
Vid "Tralallala" börjades figursången.

Vaggoror och barnrim.

Vysa nanna litet barn,
 Mor hon sitter å nyttat garn,
 Far han går på loen,
 Tröskat korn te soen,
 Pään går på Långebro
 Köper barnet nya sko,
 Nya sko me spänne,
 Så sover barnet länge.

Variant.

Vysa nanna litet barn,
 Mor hon sitter å nyttat garn,
 Far han går på Långebro
 Köper barnet nya sko,
 Nya sko me spänne,
 Så sover barnet länge.

Vysa nanna liden barn,
 Stort i ännen som en kvarn,
 Sked som en skäppa,
 Benen som två kappor,
 Å barned hvidder jappa.

Vysa nanna liden barn,
 Stort i ännen som en kvarn,
 Har så många fara,
 En i Malme, två i Long,
 Tira å tje i Stralson,
 Foruden präster å gäster.

Ja' ska vagnu min mors barn,
 Fortjuna mig en kaga,
 Kan ja' inte kagan ja',
 Ska ja' lata vagnu stä,
 Lata barnet gräta.

Far han horn hum (hum) a' fyller va han,
 Dysalullalej, Dysalullalej
 A' mors hum mors a' tornera a' gick an.
 Dysse lull, Dysse lull, Dysse lullalej.

Sko sko min lilla härt,
 i maran kles ed nåteafört
 si sa' kles skorna dyra,
 korta skillinga fyra.

Lavn skär om en sa
 Fyran skilling ska barnet ha.
 Lavn vi mer,
 så få vi fler,
 Skillinga skillinga banko

Ria, ria rauka,
 Hästen heter Blauka,
 Vart ska vi ria?
 Ria Te Lia,
 Fårta oss en pia.
 Vad ska hon meta?
 Honn Margreta.
 Var ska hennes bröder stå?
 Ut i hennes faders gård.
 Där vider löken.
 Där galor göken.
 Där spingar svalan.
 Och där i goda år verna
 Påder vintur i sommar.

3225

Sjog, agas hysna
Fly, fly te Rawlinga,
var far du dina kavringa.

Fly, fly te Langebro
var far du bid' korror i oleo

Gla gla i anka,
i norron ska du blianga
Pa' fyra i tjuge stanga
Me lever i me lousa,
Me tannopra i me tonaga,
Me alla dina ouga,
Din gas lings tjuo.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

47

3225

Har ska du gå,

Så Par Jä? -

Te Lansterouu,

Så Par Ona.

Har ska du där?

Så Par Vär? -

Nova jess,

Så Par Ess.

Har många,

Så Par Länga? -

Tröle firm,

Så Par Lira. -

Yonna te,

Så Par Sue.

3225

En två, stå på två.

Tre fyra, spela fyra.

Fem sju, vända sju.

Åtta nio, vända nio.

Tio till, vända tio.

Elva tolv, lägga bollen.

Trettan fjortan, spela trettan eller fjortan.

Femtio sex, spela femtio sex.

Sjuttio åtta, stå på åtta.

Åttio nio, spela åttio nio.